

Didžiojo pirmadienio evangelija. Mielas širdies kvapsnis

Didžiojo pirmadienio
evangelijos komentaras.

„Namai pakvipo tepalais.“

Marija ir Judas pajuto tą patį –
mielą Kristaus kvapsnį. Tačiau
jų širdys labai skirtingos. Mes,
kaip ir jie, esame sulaukę daug
Jėzaus meilės.

Evangelija (Jn 12, 1-11)

Šešioms dienoms belikus iki Velykų,
Jėzus atėjo į Betaniją, kur gyveno jo
prikeltasis iš numirusių Lozorius.

Ten buvo jam iškeltos vaišės. Morta tarnavo, o Lozorius kartu su svečiais vaišinosi prie stalo. Paėmusi svarą brangių tepalų iš grynojo nardo, Marija patepė Jėzui kojas ir nušluostė jas savo plaukais. Namai pakvipo tepalais.

Vienas iš jo mokinių, Judas Iskarijotas, kuris turėjo jį išduoti, pasakė: „Kodėl to tepalo neparduoda už tris šimtus denarų ir neatiduoda vargšams?“ Jis taip sakė ne kad jam būtų rūpėję vargšai, bet kad pats buvo vagis, ir, turėdamas rankose kasą, grobstė pajamas.

O Jėzus tarė: „Palik ją ramybėje. Ji tai laikė mano laidotuvių dienai. Vargšų jūs visada turėsite savo tarpe, o mane ne visuomet turėsite“.

Daug žydu sužinojo jį tenai esant ir atėjo ne tik dėl Jėzaus, bet taip pat pamatyti Lozoriaus, kurį jis prikėlė iš numirusių. Aukštieji kunigai dabar nusprendė nužudyti Lozorių, nes

daugybė žydų per jį atsitraukė nuo jų ir įtikėjo Jėzų.

Evangelijos komentaras

Marija ir Judas pajuto tą patį – mielą *Kristaus kvapsnį* (2 Kor 2, 15). Tačiau kvapsnis, kuris sklido iš jų širdžių buvo visiškai skirtingas, tad jie priėmė Jėzaus meilės dovaną skirtingai.

Viešpats žino, kad artėja jo žemiškosios kelionės pabaiga. Jis atėjo mylėti mūsų *iki galo* (Jn 13, 1), kaip mums pasakys kitame evangelijos skyrelyje, einančiame iškart po šio epizodo. Kadangi jis atėjo tam, kad mus mylėtų, šią iškilia akimirką jo širdis ypač jautri meilės jam apraiškoms.

Marija nieko nelaiko sau.
Greičiausiai ji nesuvokė visko, kas

turėjo atsitikti artimiausiomis dienomis. Galbūt jos nuojauta kužda, kad greitai įvyks kažkas svarbaus, bet protu tikrai neapėpė visko, ką reiškia Velykų slėpinys.

Vis dėlto, ji čia pat, besąlygiškai, neišsisukinėdama. Nežino, kas įvyks, bet ir nė nemėgina to apskaičiuoti. Ji sulaukė daug Jėzaus meilės. Jai terūpi pabandyti atkartoti tą būdą mylėti tuo, ką pati turi – savo geriausiais kvėpalais, savo plaukais. Nes taip pat ir moters grožis yra – turėtų būti – Dievo garbei.

Judas taip pat sulaukė daug Jėzaus meilės. Vis dėlto, jo širdis pamažu užsisklendė šiai šviesos ir šilumos versmei. Dabar jo siela tamsi ir šalta. Todėl jo nepatraukia nei gardžiausias aromatas, nei spindinti Viešpaties šypsena. Jo jautimai tokie iškreipti, gyvenimo ašis taip persistūmusi, kad galiausiai jis sutiks parduoti Jėzų už trisdešimt monetų, kai, jo vertinimu,

kvepalai buvo verti trijų šimtų denarų.

Panirę Didžiojoje savaiteje, galime artintis prie jau netrukus ateisiančio Velykų slėpinio lygindami savo gyvenimą su tų dviejų veikėjų, kuriuos mums pristato Bažnyčia, gyvenimais. Kaip ir jie, esame sulaukę daug Jėzaus meilės. Su nuoširdumu, drąsa, savęs paklauskime, ar tikrai Viešpačiui atsilyginame viskuo, ką turime: siela, kūnu, laiku ir širdimi. Tik išliedami indą, nieko sau nepasilaikydami, su šv. Pauliumi galime giedoti: „Dėkui Dievui, kuris mus visuomet veda Kristaus pergalės eisenoje ir per mus visur skleidžia mielą savo pažinimo kvapą“ (2 Kor 2, 14).

Luis Miguel Bravo Álvarez

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/gospel/didziojo-pirmadienio-
evangelija-malonus-sirdies-kvapas/](https://opusdei.org/lt-lt/gospel/didziojo-pirmadienio-evangelija-malonus-sirdies-kvapas/)
(2026-03-06)